

PORTAVA MOLTES MISSES, PERÒ EL CINE EM VA DISTREURE

Llevaba muchas misas, però el cine me distrajo

I had attended lots of Masses, but it was the cinema that provided me with entertainment.

Dossier de premsa

PORTAVA MOLTES MISSES,
PERÒ EL CINE EM VA DISTREURE

Produccions del moment Curtmetratge documental
Spain, 2017 d'Enric Roca

Guió i direcció: Enric Roca
Catalunya, gener de 2017

SINOPSI

L'enderroc d'una sala de cinema posa al descobert una història anterior.

El derribo de una sala de cine pone al descubierto una historia anterior.

The demolition of a movie theater exposes a previous story.

SOBRE LA PEL·LICULA

Realitzada en format documental, relaciona diferents temes de forma simultània:

- 1. El final d'una sala de cinema.** La Sala Loiola s'inaugurà el 18 de desembre de 1960 per iniciativa de les Congregacions Marianes. Va acollir nombroses representacions teatrals i sessions cinematogràfiques, que van servir per finançar el cost de la seva construcció. L'any 1980, els jesuïtes la van cedir a l'Ajuntament de Manresa i passà a anomenar-se Sala Ciutat. Va continuar la seva activitat fins el 2007 i vuit anys després es va enderrocar per fer una plaça més gran.
- 2. La recuperació d'una història convulsa.** L'enderroc de la Sala ha deixat al descobert les senyals de l'antiga església de Sant Ignasi, enderrocada el 1936. L'inici de la Guerra Civil, va fer aflorar tensions i un anticlericalisme radical que a Manresa va ser molt intens. El resultat fou la destrucció de set edificis de culte, entre esglésies i convents.
- 3. La transformació d'un barri.** El sector de les Escodines de Manresa sintetitza la confluència d'un passat, vinculat a la presència de Sant Ignasi de Loiola el 1522, amb un present que viu intenses dinàmiques transformadores. La zona acull diversos monuments que recorden l'estada del Sant. Alhora, és receptora de gran part de la població immigrada arribada a la ciutat recentment, especialment d'origen magrebí. Finalment, està protagonitzant canvis urbanístics profunds, atès el seu paper fronterer entre la ciutat antiga i la ciutat nova.

Realizada en formato documental, relaciona diferentes temas de forma simultánea:

1. El final de una sala de cine. Sala Loyola se inauguró el 18 de diciembre de 1960 por iniciativa de las Congregaciones Marianas. Acogió numerosas representaciones teatrales y sesiones cinematográficas, que sirvieron para financiar el coste de su construcción. El año 1980, los jesuitas la cedieron al Ayuntamiento de Manresa y pasó a llamarse Sala Ciutat. Continuó su actividad hasta el 2007 y ocho años después se derribó para hacer una plaza más grande.

2. La recuperación de una historia convulsa. El derribo de la Sala ha dejado al descubierto las señales de la antigua iglesia de San Ignacio, derribada el 1936. El inicio de la Guerra Civil, hizo aflorar tensiones y un anticlericalismo radical que en Manresa fue muy intenso. El resultado fue la destrucción de siete edificios de culto, entre iglesias y conventos.

3. La transformación de un barrio. El sector de las Escodines de Manresa sintetiza la confluencia de un pasado, vinculado a la presencia de San Ignacio de Loyola el 1522, con un presente que vive intensas dinámicas transformadores. La zona acoge varios monumentos que recuerdan la estancia del Santo. A la vez, es receptora de gran parte de la población inmigrada llegada a la ciudad recientemente, especialmente de origen magrebí. Y, finalmente, está protagonizando cambios urbanísticos profundos, atendido su papel fronterizo entre la ciudad antigua y la ciudad nueva.

Realised in documentary format, relates different subjects of simultaneous shape:

1. The end of a room of cinema. The Room Loyola inaugurated the December 18, 1960 for initiative of the Congregations Marianes. It received numerous theatrical representations and cinematographic sessions, that served to fund the cost of his building. The year 1980, the jesuites yielded it to the City council of Manresa and happened to call Sala City. It continued his activity until the 2007 and eight years next goes demolished to do a bigger square.

2. The recovery of a history convulsed. The demolition of the Room has left to the overdraft the signals of l'ancient church of Saint Ignatius, demolished the 1936. The start of the Civil War, did climate of anticlerical violence that to Manresa was very intense. The result was the destruction of thirst buildings, between churches and convents.

3. The transformation of a neighbourhood. The sector of the Escodines of Manresa It synthesizes the confluence of past, linked to the presence of Saint Ignatius of Loyola the 1522, with a present that lives intense dynamic of transformation. The zone receive several monuments that remember the stay of the Saint. At the same time, it is receptor of big part of the population immigrated reached the city recently, especially of origin magrebí. And, finally, it is starring in changes town planning, attended his border paper between the ancient city and the new city.

SOBRE EL DIRECTOR

ENRIC ROCA CARRIÓ (1957 – Manresa, Barcelona). Artista multidisciplinar format en llenguatge cinematogràfic dins del context del cinema no professional dels anys setanta. En l'actualitat, després de formar-se a l'Escola d'Art de Manresa, planteja la seva proposta creativa alternant l'activitat pictòrica amb l'experimentació visual. Entre 1975 i 1981 realitzà nombrosos curtmetratges en Super 8. Treballs recents:

- 2016 Tots parlen del final. Vídeo, documental
- 2014 Aprenent de cartògraf. Exposició de pintures. Sala El Cercle de Manresa
- 2011 Cadenes, cadenes. Vídeo, docuficció. Visuals'11
- 2010 Mostra de pintures. Complex Fontanals. Alp
- 2009 Krishi. Exposició de pintures. Sala El Cercle de Manresa
- 2009 Cròniques d'eufòria per riquesa repentina. Vídeo
- 2007 Exposició de pintures. Galeria d'Art Rubiralta de Manresa

Artista multidisciplinar formado en lenguaje cinematográfico dentro del contexto del cine no profesional de los años setenta. En la actualidad, después de formarse en la Escuela de Arte de Manresa, plantea su propuesta creativa alternando la actividad pictórica con la experimentación visual. Entre 1975 y 1981 realizó numerosos cortometrajes en Super 8. Trabajos recientes:

Multidisciplinary artist trained in film language in the context of the no professional cinema of the years seventy. In the actuality, after forming to the School of Art of Manresa, poses his creative proposal alternating the pictorial activity with the visual experimentation. Between 1975 and 1981 it realised numerous shorts films in Super 8. Recent Works:

DECLARACIONS DEL DIRECTOR

“En motiu de l'enderroc de la Sala Ciutat, previst inicialment pels inicis de 2015, la junta de Cineclub planteja la possibilitat de tenir un record filmat de l'esdeveniment. La Sala havia estat el local social de l'entitat durant molts anys i l'espai on es realitzaven les projeccions de l'entitat. Al mateix temps s'havia de restaurar l'antic projector, amb l'objectiu d'exhibir-lo al vestíbul del Teatre Conservatori. Tot plegat configuraven elements interessants per plantejar-se un documental” .

“A mida que em vaig endinsar en el tema vaig descobrir moltes altres dimensions de la història, a banda del previsible enderroc de la Sala, i van aparèixer altres temes: la destrucció de l'anterior edifici que havia ocupat el solar, la situació convulsa del moment, el projecte il·lusionador dels què van impulsar la construcció del nou cinema, ...”

“Presento el material ordenat de forma diferent a la cronologia esperada. Intento establir relacions i buscar similituds. Tot plegat per fer evident que, tot i parlar de tres moments diferents de la història, els comportaments es repeteixin” .

“En motivo del derribo de Sala Ciutat, previsto inicialmente para inicios de 2015, la junta de Cineclub planteó la posibilidad de tener un recuerdo filmado del acontecimiento. La Sala había sido el local social de la entidad durante muchos años y el espacio donde se realizaban las proyecciones. Al mismo tiempo se tenía que restaurar el antiguo proyector, con el objetivo de exhibirlo al vestíbulo del Teatro Conservatorio. Todo ello configuraban elementos interesantes para plantearse un documental”.

“A medida que me adentré en el tema descubrí otras muchas dimensiones de la historia, además del previsible derribo de Sala, aparecieron otros temas: la destrucción del anterior edificio que había ocupado el solar, la situación convulsa del momento, el proyecto ilusionador de los que impulsaron la construcción del nuevo cine, ...”

“Presento el material ordenado de forma diferente a la cronología esperada. Intento establecer relaciones y buscar similitudes. Todo ello para hacer evidente que, a pesar de hablar de tres momentos diferentes de la historia, los comportamientos se repitan”.

“In reason of the demolition of the Room City, foreseen initially for the starts of 2015, the together of Cineclub poses the possibility to have a record filmed of the event. The Room had been the social venue of the entity for many years and the space where realised the projections of the entity. To the same time had to restore the ancient projector, with the aim to exhibit it to the hall of the Theatre Conservatoire. All folded configured interesting elements to pose a documentary” .

“To size that I go me endinsar in the subject discovered many other dimensions of the history, apart from the predictable demolition of the Room, and appeared other subjects: the demolition of the previous building that had occupied the solar, the turmoil of the moment, the ideal project which promoted the construction of new cinema, ...”

“I present the material ordered differently to the chronology expected. I try to establish relations and look for similaritise. All folded to do evident that, in spite of speaking of three different moments of the history, the behaviours repeat” .

OPINIÓ DE LA CRÍTICA

“Roca ha tornat en plena forma: una simetria incisiva, un toc cinèfil enginyós i una construcció depurada.” (Jordi Bordas)

“Roca ha vuelto en plena forma: una simetría incisiva, un toque cinéfilo ingenioso y una construcción depurada.” (Jordi Bordas)

“Roca has gone back in full shape: an incisive symmetry, a toc cinèfil inventive and a building debugged.” (Jordi Bordas)

FITXA TÈCNICA

Títol original: Portava moltes misses, però el cine em va distreure

Titel internacional: I had attended lots of Masses, but it was the cinema that provided me with entertainment.

Idioma original: català

Versions: castellà, anglès i francès

Durada: 00:06:18

Gènere: documental

Format: 1080p HD

Ratio: 16:9

FPS: 25 fps

So: Stereo

Camara: Canon 70D